

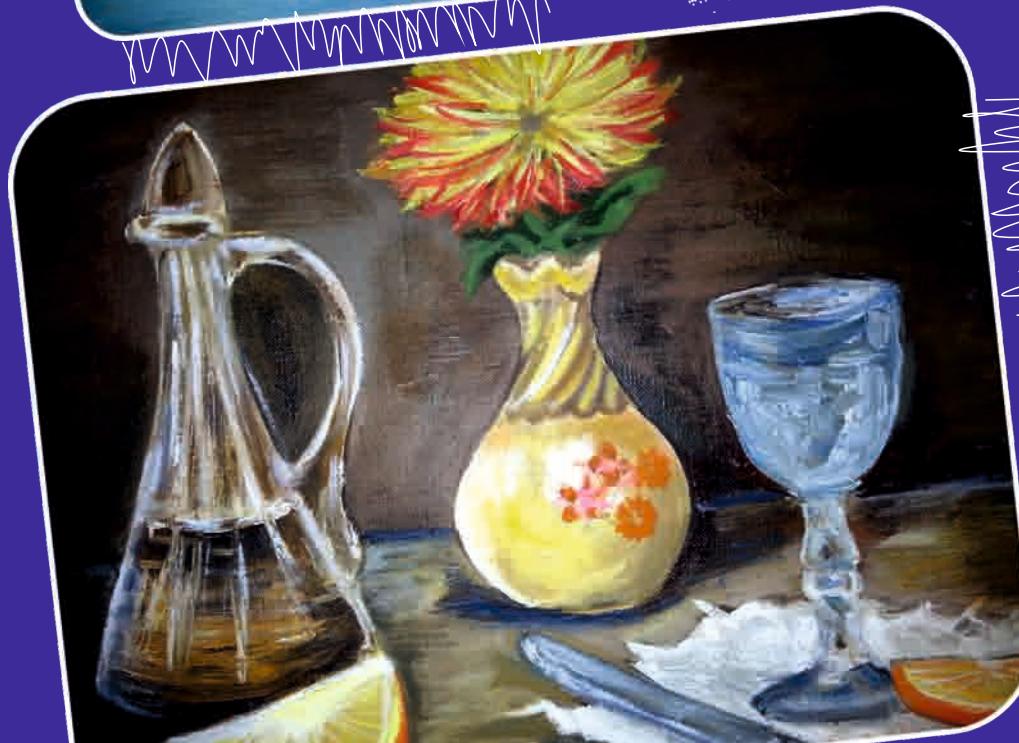
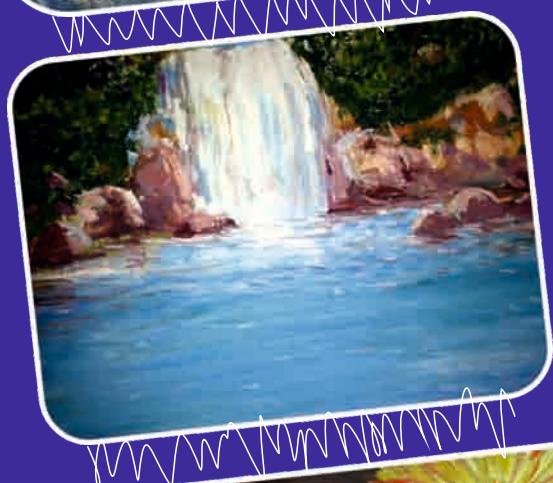
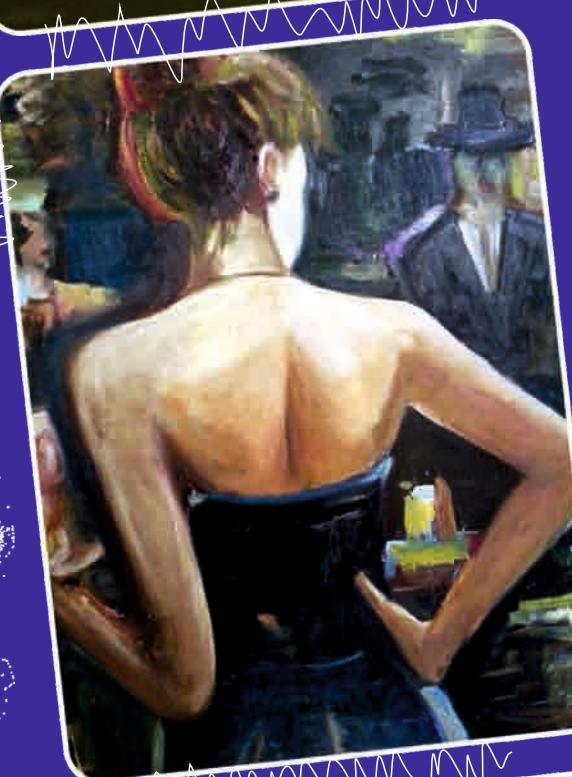
GÖY QURŞAĞI UŞAQ JURNALI

6(46)
NOYABR
DEKABR
2013

Şərifova Səbinə

Əzim Əzimzadə adına İncəsənət Kolleci

manim rang dünyam

QISIN SOVQATI

Ələkbər Ziyatay

A dağlara yağan qar,
Düzləri də sal yada.
Gəl-gəl deyir uşaqlar
Hər bağda, hər bağçada.

Pambıqdan ağ paltarın
Qoy bəzəsin hər yanı;
Tarlaların, bağların
Yorğamı ol, yorğamı.

Yağ, ey qar, asta-asta,
Çaylar da buz bağlaşın.
Sənin suyunla yazda
Gur çeşmələr çağlaşın.

Zərif naxışlar kimi
Səpildikcə sən yerə
Xəyalimdə min zəmi
Canlanır birdən-birə.

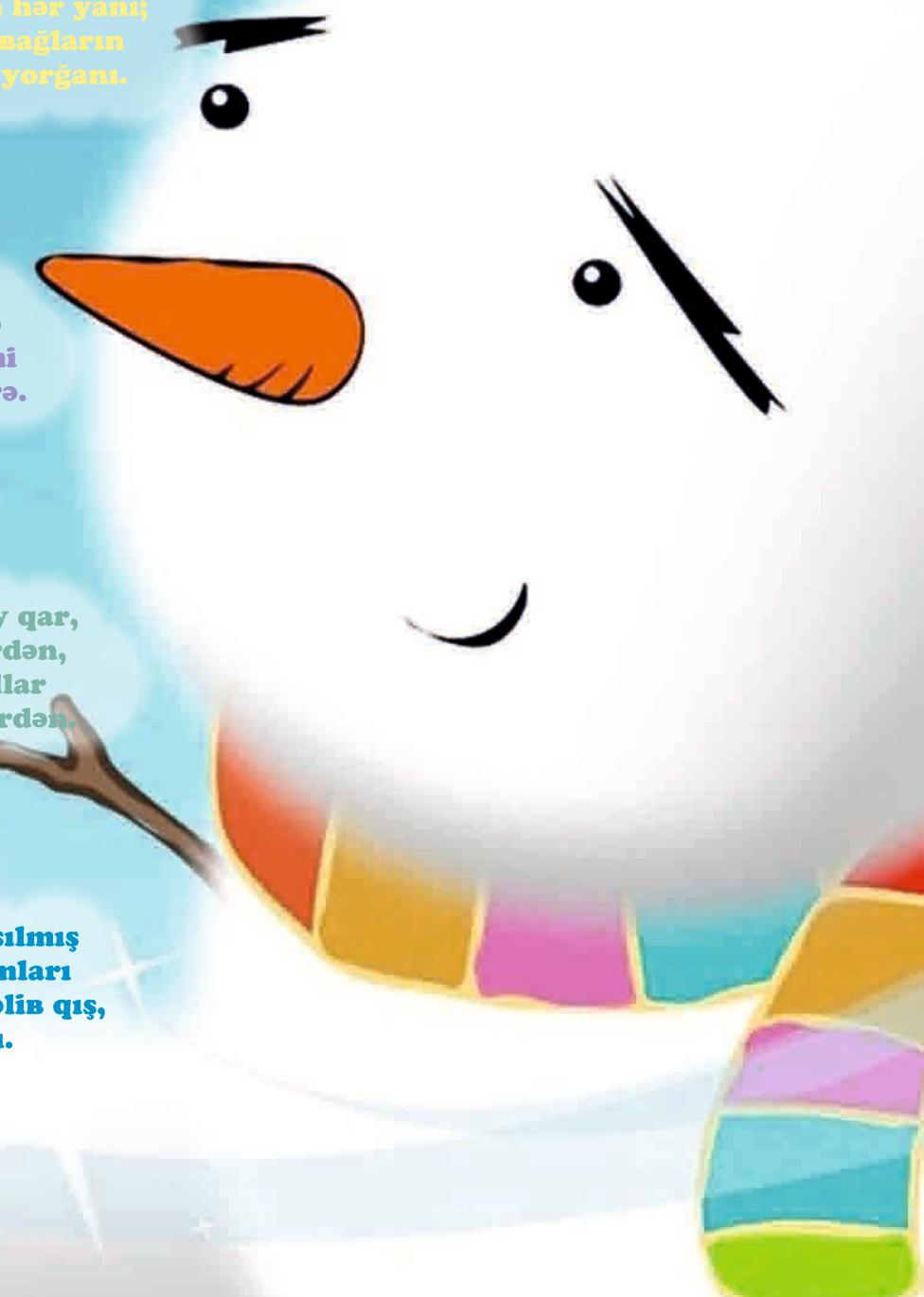
Görürəm ki, uzaqdan
Quşlar qayıdır gəlir,
Hər bir yaşıl budaqdan
Cəh-cəh səsi yüksəlir.

Ayağım altda, ey qar,
Xışıldadıqca hərdən,
Dalgalanan taxıllar
Gəlib keçir nəzərdən.

Səhər-səhər külək, qar
Pəncərəm döyəndə
Sanıram kombaynlar
Dənsovurur düzəndə.

Novdanlardan asılmış
Büllür buz salxımları
Deyir ki, bərk gəlib qış,
Bol olar elin varı.

Deyirəm: yağ, yağ, ey qar,
Göydən yerə pay gətir,
Gül-ciçəkli bir bahar,
Bol məhsullu yay gətir.

ŞƏN, ƏYLƏNCƏLİ MÜTALİƏ

Biz artıq genişlənirik, dostum. Yəni daha çox dostumuz olur. Axı kitab oxumağı əyləncəyə çevirməyi bacarıraq. Bax bu yaxınlarda kitablari parka göndərdilər. Əlbəttə, əmr eləmədilər ki, «gedin». Kitabxananızın qızları onları qəşəngcə seçdilər, çeşidlədilər, «Koala» parkına apardılar. Onlara da özüm bələdçilik edirdim (Özün bilirsən ki, İncəhörüm bütün yolları tanırıyr).

Bilik Gündə həmin parkda sərgi açdıq. Qatara, yelləncəklərə minən uşaqlara kitablar, kitabxananın nəşr etdiyi «Göy qurşağı» jurnalının müxtəlif nömrələrini hədiyyə etdik. Kitabxananın bələdçisi ilə şirniyyatlı vizit kartı da balacaların xoşuna gəldi.

Hədiyyələrindən əlavə, uşaqların digər kitablarla tanış olmaları üçün şərait yaratdıq.

Hələ bu harasıdır? Uşaq yazıçıları da orada idilər. Parka gələn uşaqlar oxuduqları kitabların müəlliflərilə görüşdülər, tanış oldular, onlarla xatirə şəkli çəkdirdilər.

Onlar «Şən, əyləncəli mütalie» tədbirinə qatılmaqla ədəbiyyatşunas, uşaq folklorunun en görkəmli nümayəndəsi Firidun bəy Köçərlinin adını daşıyan Respublika Uşaq Kitabxanası barədə xeyli məlumat əldə etdilər. Çoxlarını da artıq bizim oxu zalında görürəm.

Sən i də gözləyirəm!
Yoxsa özüm sizə gələcəm!

Danişan kitablar

Oturmuşdum səkidə, ürəyim səksəkidə...
Elə bu vaxt Cırdan gəldi ki, ay İncəhörüm,
nə fikrə getmişən, olmaya “Koala” parkın
həvəsindəsən yenə? Gəlsənə, kömək eləssə-
nə, sərgiyə gedirik. Sevincək atlanıb otur-
dum Cırdanın papağının üstündə. Yol
aldıq yarmarkaya.

Deyim ki, ümummilli lider Heydər Əli-
yevin 90 illik yubileyinə həsr olunan III Ba-
ki Beynəlxalq Kitab Sərgi-Yarmarkası sent-
yabrın 23-25-i arasında keçirilirdi. Bizim
Firidun bəy Köçərli adına Respublika
Uşaq Kitabxanamız da oxucularına və hə-
ləlik tanımadığı dostlarına sürpriz hazırla-
mışdı. Büyük ölçüdə tərtib olunmuş F.Kö-
çərlinin “Balalara hədiyyə” kitabı, kitab-
xananın təqdimat baneri sərgi qarşısında
qoyularaq iştirakçıların diqqətinə catdırılı-
di. Uşaqlar böyük monitorda kitabxanada
olan ən gözəl kitabların çarxlı slaytlarını
izlədilər; “Şirinlər” geyimində olan uşaq-
lar tədbir iştirakçılara kitabxananın bə-
lədçisi, vizit kartı, döş nişanları, üzərində
kitabxananın logosu olan bayraqlar payla-
dilar.

Cırdan, Tiq-Tiq xanım, Göyçək Fatma,
Məlikməmməd və Biləyən kitabxana haq-
qında məlumat verdilər, “Danişan kitab-
lar” isə kitabxanada olan maraqlı kitab-
lardan söhbət açdilar.

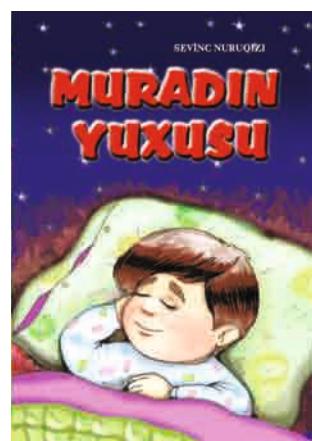
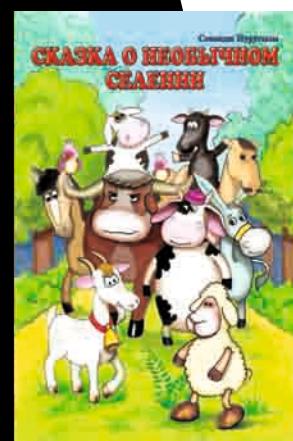
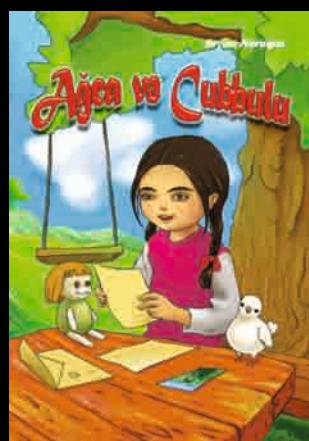

Sevinc Nuruqızı

"Ağca və Cubbulu" "Bapbalaca əlifba"ni götürüb "Pal-tar dolabında gizlənqəç" oynayırdılar. Onlar "Sarı qız, Diz və Viz" in yanından keçilər, "Ciya ilə iki gün" "Tap-tapmaca" dedilər, "Qəribə kəndin nağılı" ni öyrənmək üçün "Muradın yuxusu"na girdilər. "Aysu və Ay" da on-lara qoşuldu, "Xortumlu dağ" a dirmaşib "Çərpələng" uçurdular.

*Maraqlı alınır, eləmi? İndi təsəvvür elə ki,
bu qədər bir-birinə qarişan, dostlaşan,
fantaziyanı lap uzaqlara aparan
adını çəkdiyim qəhrəman və
məkanlar hərəsi ayrı-ayrı
kitabın adıdır. Onları
qələmə alan da son
vaxtların sevimli
uşaq yazıçısı Sevinc
Nuruqızıdır.*

Sevinc Nuruqızı
22 avqust 1964-cü ildə Bakıda anadan olub. 2000-ci il-dən uşaq ədəbiyyatına gəlib. Adalarını çəkdiyimdən də çox kitabı var. Onların əksəriyyəti həm də rus və ingilis dillərində nəşr edilib. Dünya uşaq ədəbiyyatından tərcümə etdiyi "Üç ten-qu və porsuq", "İssumbosi", "Günəşdən gələn pay", "Sarı ağacdələn ordeni", "Nağıla bax, nağıla" və s. kitablar balaca oxuculara gözəl hədiyyədir. Uzun müd-dət İctimai Radionun efirində həf-

tənən beş günü canlı yayımlanan "Çoxbilmiş" adlı uşaq verilişinin redaktoru və aparıcısı olub. "Qisas" adlı pyesi Ə. Haqverdiyev adına Ağdam Dövlət Dram Teatrının, "Gəlinciklər" adlı tamaşası Salyan Dövlət Kukla Teatrının səhnəsində tamaşaşa qoyulub.

F.Köçərli adına Respublika Uşaq Kitabxanası üzvü olduğu Beynəlxalq Uşaq Kitabları Şurasının (International Board on Books for Young People – İBBY) 2014-cü il üzrə Hans Xristian Andersen mükafatına və qızıl medalına Sevinc Nuruqızının namizədliyini verib. Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvü, birliyin ən yaxşı uşaq əsərinə görə 2002-ci il Tofiq Mahmud adına mükafatının laureatıdır. Hazırda "Təhsil" Nəşriyyat poliqrafiya müəssisəsində böyük redaktor kimi fəaliyyət göstərir və uşaqlar üçün bir-birindən maraqlı kitablar hazırlamaqdə davam edir.

Sənə Sevinc Nuruqızının "Miyoşla Tiyoşun başına gələnlər" adlı yeni nağıl-povestindən bir parçanı təqdim edirəm.

Miyoşla Tiyoş səhər açılandan Bozuşu necə tutacaqları barədə söhbət edirdilər. Miyoş ciddi görkəmlə Tiyoşa başa salmağa çalışırdı:

- Onu asanlıqla tutmaq olmayıcaq. Bozuş səndən də, məndən də biccir.

Tiyoş razılaşmadı:

- Məndən yox. Səndən.

Miyoş sakitliyini pozmadı. Quyruğu ilə asta-asta kürəyinə çırpdı. Tiyoşa tutarlı cavab axtardı. Və tapdı:

- Səndən bic deyil, bəs onda Bozuşu niyə tutmursan?

- Bozuşu, Bozuşu...

Tiyoş kəkələdi. Dişlərini qıçayıb Miyoşun üstünə atıldı:

- Mən tutaram, sən qoymursan.

- Kim, mən?..

Ciyiltidən mətbəxə girmək mümkün deyildi. Dalaşanları isə qapının arasındaki balaca deşikdən boyunan bir baş izləyirdi. Baş sürətlə o yan-bu yana çevirilir, heç bir şeyi nəzərdən qaçırınmamağa çalışırdı. Çox şən idi. Əlbəttə, dalaşan pişiklərə baxıb şənlənən isə yalnız və yalnız siçan ola bilərdi. Elə Miyoşla Tiyoşu ləzzətlə seyr edən də özgəsi yox, onların tutmağa çalışıqları Bozuşun özü idi. Bozuş bayram əhval-ruhiyyəsində idi. Miyoşla Tiyoşun bir-birlərinə vurdुqları hər zərbə ona rəngbərəng bayram fişəngini xatırladırdı. Miyoşun əynindəki aşırmalı şalvarın ipləri qırıldıqından Miyoş onu əli ilə saxlamağa məcbur idi. Dava etmək üçün yalnız bir əli qalırdı. Amma tez-tez özünü unudur, ikiəlli hücum'a keçir, o saat da şalvari sürüşüb belindən düşürdü. Bax elə bu vaxt, kaş ki, siz də mənim kimi Bozuşun sıfətini görəydiniz. Bilirsınız, onun açıq-boz rəngdə olan üzü necə işıqlanırdı?! Bozuş Miyoşun açıq qalmış yanını görən kimi əlini-əlinə

vurur, sevinir, daha diqqətlə baxırdı. Elə güldürdü ki, üstü ağ xallı qırmızı donunun ətəkləri yellənir, qulaqları yelpik kimi açılırdı:

- Bozuşdan qorxan özünsən. Bir buna bax!

Tiyoş hırslı bu cümləni dəfələrlə təkrar edirdi.

- O səndən sürətlidir. O daha iti qaçıır. Mənə qalsa, onu çıxdan tutmuşdum. Sən qoymursan. Həmişə əl-ayağımı dolaşırsan.

- Miyoş, mənə deyirsən? Bozuşun qorxusundan şalvarın düşüb, hələ bir danışırsan da...

Dava yenidən qızışdı. İndi artıq Tiyoş da pis kökdə idi. Köynəyinin bir qolu cirilib belindən sallanmışdı. O biri qolu tek qaldığından tez-tez sürüşüb düşürdü. Amma bu gözəl səhnəyə hədsiz maraqla baxan Bozuş qəfildən yoxa çıxdı. Getməyi ilə qayıtmağı bir oldu. Yenə də başını həmin geşikdən çıxartdı. Bu dəfə rahat olsun deyə qapını bir az da araladı. Qaçış yuvalarından gətirdiyi fotoaparati gözünə tutub Miyoşla Tiyoşun dava səhnələrinin ən maraqlı anlarını çəkməyə başladı. Budur, Miyoş hücumdadır. Bir əli ilə vurur, vurur və qəfildən hər şeyi unudub o biri əlini də işə salır. Elə bu vaxt şalvar düşür. Şalvarsız vəziyyətdə Bozuş onu bu yandan, o yandan, o biri yandan çəkir. Tiyoş ortaya atılır. Köynəyinin cirilmiş qolu yerlə sürünür. Bəbəkləri ikisi də burnuna sixilib. Quyruğu sürətlə başına çırılırlar... Aha, Miyoşun şalvari yenə də sürüşüb düşür...

Elə Bozuşa da bu qədər bəs idi. O, fotoaparati qoltuğuna vurub aradan çıxdı. Özü də yuvaya qayıtmadı. Birbaşa şəkil atelyesinə yollandı. Anasının səhər ona məktəbdə nahar etmək üçün verdiyi pulun hamisini verib hər şəkildən bir neçə nüsxə sifariş verdi. Aradan çox az keçdi. Otaqboyu səpilmüş şəkilləri ilk görən Miyoş oldu:

- Bu nədir, bunlar kimdir?

Tiyoş da gözlərini bərəldib şəkillərə baxdı. İkisi də eyni anda vəhşi miyoltu çökdi:

- Myao-o-o... Bozuş....

HƏYATIN İÇİNDƏN

DƏRS AĞACDƏLƏN

Hə, düzdür, ağacdələn daim başı, daha doğrusu, dömdüyü ilə ağacı deşir. Ancaq o bunu çox uğurla edir. O, belə deyək, realistdir. Çünkü bir zərbə ilə ağacı iki yerə parçalamağa çalışır. Halbuki adamların əksəriyyəti ilk cəhdən hər işin öhdəsinindən gələcəklərini sanır və elə o cür də hərəkət edirlər. Ağacdələn ağacın eyni bir nöqtəsinə vurur, yavaş-yavaş da olsa, qabığın altındaki qurda doğru irəliləyir. Bəzi adamlara isə «qurd» deyil, «ilan» lazımdır, onu da olduğu yerdə, ağac qabığının altında deyil, ağacın altındaki xəzəlin içində axtarırlar. Nəticəsi də sıfır olur. Bu dərsin adı «realistik fokuslanma»dır. Yəni reallığı, öz gücünü, məqsədini nəzərə alıb bir nöqtəyə vuraraq istədiyini əldə edə bilirsən.

Bir ətrafına bax, nə görürsən? Təbiətdə necə sırlar var? Mən deyirəm ki, ağacdələn, balıq, şir, it və ilan bəzi insanlardan ağıllıdır.

Niyə? Çünkü elə onların həyat tərzi özü anlayana bir dərsdir.

Necə?

Səbrin olsun, anladıram.

İT

Və yaxud «quruğunu birinci bula». İyirmi birinci əsrə sənin nə etdiyin deyil, digərlərini nəyə həvəsləndirdiyin maraqlıdır. Bunun üçün ən parlaq nümunə isə itdir. İt fikirləşmir ki: «Əvvəlcə sən məni evinə apar, yedir, içir, sonra mən sənə quruq bulayaram». O birinci olaraq öz hissələrini bildirir, yalnız sonra ehtiyacı olanı alır. Üstəlik, bunun üçün o, adəmi məcburi eləmir. Elə edir ki, insanda ona şəfqət göstərmək arzusu yaranır.

İLAN

İlanın verdiği dərs belə adlanır: «Mızmızılıq eləmə». «Mənim nə əlim var, nə ayağım, gözüm pis görür, arzuladığım ölkədə doğulmamışam, məni heç kim sevmir, valideynlərim mən yumurtagdan çıxandan sonra mənim qeydimə qalmayıblar». Təbii ki, heç bir ilan belə fikirləşmir. Sadəcə, olanlarından istifadə edib yaşayır. Amma halına bax: ondan qorxmayan insan var mı? İlanın nəsə xoşuna gəlməyəndə isə yanından sürünb keçir, lazımlı olanda da qabığını dəyişir, heç kefini də pozmur.

BALIQ

Bunu «axın dərsi» də adlandırmak olar. Balıqlar adətən axının əksinə üzürlər. Çoxlarının fikrinin əksinə olaraq, düz də edirlər. Balıq bunu həyatını çətinləşdirmək üçün etmir, o istəyir ki, yanından daha çox su axsin. Çünkü bu halda onun yanından çoxlu sayda yemək və bolluca oksigen keçir. Onun həyatı da beləliklə daha zəngin olur. İnsanlar isə balıqdan fərqli olaraq daim başqaları ilə birlikdə elə axınla «üzməyə» çalışırlar, necə deyərlər: «palaza bürün, ellə sürün». Ona görə də 40 illik həyat təcrübəsi əvəzinə 1 illik həyat təcrübəsini, özü də 40 dəfə təkrarən qazanırlar. Adamlar rahat şəraitdən çıxmak istəmir, sonra da təəccüblənlər ki, həyatda imkanları niyə belə azdır. Bir növ lotereya biletini almadan lotereyada milyonlar qazanmaq həvəsindədirler.

ŞİR

Şir balalarından da dərs götürmək olar, onun adı «üzünü qana boyaq» adlanır. Şir balaları öyrənməyi bacarırlar, daha yaşılı və təcrübəlilərdən örnek alırlar. Onlar dəqiq bilirlər ki, ov etməyi bacarmaq üçün gərək sifətini qana bulayaşan. İnsanlar isə onların yerinə olsalar, hətta əllərini də bulamaq istəməzlər. Təsəvvür elə ki, şirə dönmüş adam pərtə arxasında oturub ona ov etməyin qaydasını öyrədən dovganı qulaq asır, yaxud da yuvaya qaparıb ov eləyəcəyi barədə xəyal qurur. Ov etmək zamanı gələndə isə yeməkdən də olur, çünkü nəinki ov etməyi bacarmır, hətta qan iyindən də qorxur.

Yəni nəyisə öyrənmək lazımdırsa, həmin işi bilən adama bax, özünü bilən kimi göstərənə yox.

5 qəribə nağıl

Qrimm qardaşlarının Rapunzel, Ağca və Qırmızıpapaq haqda nağıllarını kim bilmir ki. Ancaq bu yazıçıların yüzlərlə nağılı var. Onlardan bir neçəsi isə çox qəribədir. O qədər qəribə ki, onların psixoloji əsasını öyrənməyə onlarla alım cəhd edib. Bunlardan 5 ən qəribə və unudulmuş nağılı istəyirəm, sən də oxuyasan.

Sığan, quş və kolbasa

Sığan, quş və kolbasa möhkəm dost idilər, birlikdə yaşayırdılar. Əvvəlcə hər şey gözəl idi: quş hər gün meşəyə uçur və ocaq üçün cir-cırrı gətirir, sığan su daşıyır, ocaq qalayır, süfrəni düzürdü. Kolbasa isə yemək bisirir, hərdən də atılıb qazana düşürdü ki, şorba daha dadlı olsun.

Bir dəfə quş yenə meşəyə uçanda başqa quşlar ona lağ elədilər: guya sığanla kolbasa bütün ağır işi onun üzərinə atıblar, özləri kef edirlər. Quş evə qayıtdı, dostlarına dedi ki, gəlin püşk atıb vəzifərimizi yenidən bölüşək. Sabahı gün hər kəs püşkə görə işini görməyə başladı. Kolbasa cir-cırrı yığmağa getməliydi, amma darvazadan çıxan kimi onu it yedi. Sığan yemək hazırlamalıydı, kolbasa kimi şorbanın içinə atılonda bişib öldü. Quş isə ocağı qalamalıydı, amma bacarmayıb evi yandırdı. Quyudan su gətirmək istəyəndə ağır vedrəyə gücü çatmadı, quyuya yixilib suda boğuldu.

Deməli ki, hər kəs öz işi ilə məşğul olsa, yaxşıdır.

Pişiklə sığanın dostluğu

Pişiklə sığan tanış oldular və bir yerdə yaşamağa başladılar. Sonra onlar qış tədarükü üçün bir küpə yağı yaxınlıqdakı kilsənin mehrabının altında basıldılar. Bir az keçəndən sonra görməmiş pişik hər dəfə bir bəhanə ilə sığanı aldadaraq yağı tamamilə yeyib qurtardı. Havalarda soyuyanda, acılıq başlayanda sığan yağı küpəsini çıxarmağa getdi. Amma boş olduğunu gördü. Bu zaman pişik firıldağının üstünün açıldığını görüb sığanı tutub yedi.

Deməli, heç vaxt pişiyə inanmaq olmaz, xüsusilə də əgər sən sığansansa.

Hər yoldan ötən

Toyuqla xoruz qoz qabığından araba düzəlttilər, ördəyi də məcbur elədilər onları gəzdirsən. Getdilər, getdilər, qarşılara iynə ilə sancaq çıxdı. Dostlar qonşu kənddə çoxlu pivə içmişdilər. Toyuqla xoruzun yanında əyləşib mehmanxanaya gəldilər. Əvvəlcə mehmanxana sahibi onları içəri buraxmaq istəmədi: çox səs-küylü, xoşagəlməz idilər. Ancaq toyuq dedi ki, onunçun yumurta yumurtlayacaq, hələ ördəyi də ona verəcəklər. Sahib razılaşdı. Sabahi gün xoruzla toyuq erkən qalxdılar, mehmanxana sahibinə verdikləri yumurtanı bişirib yedilər (hanniballar!), sancağı onun məhrəbasına, iynəni kreslosuna sancdırılar, ördək isə çayla üzüb getdi. Sahib yuxudan durub əl-üzünü yudu, siləndə üzünü sancaq cizdi, mətbəxə girdi, masanın üstündə yeyilmiş yumurtanın qabıqlarını gördü. Kefi pozuldu. Sevimli kreslosuna oturanda iynə ətinə batdı. Bundan sonra özünə söz verdi ki, hər yoldan ötən danışan aləti və heyvanatı evə buraxmasın.

Qəribə şam yeməyi

Bir dəfə qan kolbası liver kolbasasını şam yeməyinə dəvət elədi. O da sevincək qəbul elədi. Ancaq qonaq gəldiyi evdə bəzi qəribəliklər gözünə sataşdı: pilləkəndə savaşan süpürgə ilə xəkəndaz, başında böyük yarası olan meymun, daha nələr-nələr...

Otağa girən kimi liver kolbası bunları qan kolbasasına danişdı. Amma o özünü elə göstərdi ki, guya rəfiqəsinin dediyini eşitmədi, əhəmiyyət verməyib, mətbəxə, yeməyin necə hazırlanmasına baxmağa getdi. Liver kolbası otaqda tək qalandı səs eşitdi: «Həyatın sənə əzizdir, qaç, canını qurtar!» Liver kolbası sanki bunu gözləyirmiş, bir anda elə götürüldü ki, bir də tində nəfəs dərdi. Geriyə çevriləndə qan kolbasasını pəncərədən əlində bıçağı yelləyən gördü. O qışqırırdı: «Səni tutsam, elə günə salardım!!!»

Bu nağılla yazıçıların nə demək istədiyi hər kəsə qaranlıq qalıb.

Bir kral meşədə azmışdı. Qarşısında ağ cirtdan peyda oldu. Cirtdan söz verdi ki, kralı meşədən çıxarıcaq, amma gərək o, kiçik qızını cirtdana versin. Kral razılaşdı. Cirtdan kralı meşədən çıxardı və bir həftə sonra qızın dalınca gələcəyini söylədi. Kral sevimli qızını vermək istəmirdi. Qızlarıyla məsləhətləşdi. Onlar dedilər ki, heç narahat olma, yoluna qoyarıq. Çobanın qızını bəzəyib-düzədilər, dedilər, kim gəlsə, onunla get. Gələn bir qəşəng tülküydü. Qız dedi: «Mənim toppuş quyuğumun üstündə otur, Xurleburlebuts. Getdik». Yolda qızı dedi ki, onun dərisindəki birələri tutsun. Çoban qızı dediyinə əməl edəndə tülkü anladı ki, onu aldadıblar. Qızı qaytardı. Bir həftə sonra ona qazotaranın qızını verdilər. Tülkü yenə yalanın üstünü açdı, qızı qaytardı. Üçüncü dəfə kral çar-naçar balaca qızını verdi. Yolda tülkü ondan birələrini təmizləməyi xahiş etdi. Qız çığrırdı: «Mən şahzadəyəm! Birə təmizləyən deyiləm!» Tülkü cirtdana çevrildi və qızla yaşamağa başladı. Bir dəfə qızı dedi: «Getməliyəm, bura üç ağ göyərçin gələcək. Ortancılı tut, başını üz. Amma əmin ol ki, məhz ortancılı tutmusən, yoxsa pis olacaq». Göyərçinlər yerə qonan kimi qız ortadakını tutub başını üzdü. Həmin dəqiqə qarşısında gözəl şahzadə peyda oldu. Sən demə, onu cadugər qadın cirtdana çeviribmiş və yalnız bu yolla tilsim açılmalıdır.

EKOLOGIYA

O qədər inkişaf etdilər ki...

Deyirdilər ki, biz təbiəti qoruyuruq. Müxtəlif yeniliklər fikirləşdilər. Adını da qoydular «yaşıl texnologiya». Yəni ekologiyaya ziyan verməyən, amma həyatı asanlaşdırınan texnologiya. Amma bunların elə fəsadları ortaya çıxdı ki...

Külək turbinləri

Küləyin bir meqavatt enerjisi 300 evi elektrik enerjisi ilə təmin edə bilər. Üstəlik, bu zaman nə havə, nə su, nə də torpaq çirkənir. Daim külək əsən yeri tapın və o sizə havayı enerji versin. İş bundadır ki, külək turbinlərinin pərləri hərləndikcə «kölgələrin oyunu» adlı effekt yaradır. Yəni onlar hərəkət etdikcə günəş şüalarını «yarır» və belə təəssürat yaranır ki, işıq nəbz kimi vurur. Bu işıq-kölgə oyunu insanı qırıcıqlandırır, başını ağrıdır. Həmçinin turbinin çıxardığı aşağı tezlikli səs də insana psixi təsir edir. Belə turbinlərin yanında yaşaynlarda yuxusuzluq, baş ağrısı, qorxu və depressiya müşahidə olunur.

Günəş batareyaları

Günəşdən işıq alıb onu enerjiyə çevirən, evdəki məişət cihazlarının bu enerji ilə işləməsini tam təmin edən günəş batareyaları artıq adıləşib. Bunları evlərin, ofis binalalarının damında, hətta səhralarda da quraşdırırlar. Belə baxanda, kimə ziyanı var ki?

İş burasındadır ki, yer üzündə belə çoxlu güzgüləri quraşdırınanlar hər gün havaya qalxan minlərlə təyyarə sürücüsünü unudurlar. Məsələn, Sürix şəhərinin (İsveçrə) aeropportun rəhbərliyi yerli kilsəni damdakı günəş batareyalarını çıxarmağa vadar edib. Səbəb isə budur ki, təyyarə enis edən zaman həmin güzgü-batareyaların işltısı pilotları kor edir. Başqa bir eko-evin sahibi də belə etməyə məcbur olmuşdu, çünki yaxınlıqdakı hərbi bazaın pilotları hər dəfə təyyarələri kor-koranə yerə endirildilər.

Günəş batareyalarının sayı artdıqca onları bir gün daha böyük fəlakət törədəcəyinə əminlik də artır. Alımlər deyirlər ki, Kaliforniyadakı Moxave səhrasında 170 min iri günəş batareyasının qurulması pilotların səhvə yol vermələri ilə yanaşı, quşların da kütləvi surətdə ölümünə səbəb ola bilər. Hətta hərbi hava qüvvələrinin istiliyə hədəflənən raketlərini də özlərinə çekə bilərlər.

Diodlu lampalar

Diodlu lampalar avtomobil qəzaları yaradır. Artıq çoxları adı közərmə lampalarını lüminessent olanlara dəyişib. Bunlar enerjiyə 80% qənaət edir, adı lampalar dan fərqli olaraq 25 dəfə daha dayanıqlıdır. Adı lampanın nə qədər enerji sərf etdiyini bilmək üçün əli ona yaxınlaşdırmaq lazımdır: onun istisi kimə lazımdır ki? Diodlu lampalar isə işıq verir, amma qızdır. Yəni çox sərfəlidir, amma...

Diodlu işıqforlar isə elə də təhlükəsiz deyil və yol qəzalarına səbəb olur. Belə ki, adı işıqforlardakı lampalar qızır və qışda üzərlərinə düşən qarı əridir. Diodlu işıqforlarda isə bu mümkün deyil, çünki bu lampalar qızdır, qar və buz isə qalın qat əmələ gətirir. Qar yağanda onsuza da yolu görmək olmur, hələ işıqfor işləməsə...

Susuz pissuar

Yeni hazırlanmış pissuarlar susuz işləyir. Onlarda su əvəzinə təhlükəsiz yağıdan istifadə olunur. Hər şey əvvəlcə normal idi. Amma...

Floridadakı bir məktəbdə 200 belə pissuar quraşdırıldı. Bir şeyi isə nəzərə almadılar: böyük miqdarda su olmasa, bütün maye borularda qalacaq. Borular isə misdən idi. Kimya müəllimi deyə bilərdi ki, mislə sidik turşusu yola getmir, amma ağlına gəlmədi. Bir gün məktəbdə bu pissuarlar daşdı, ətrafi üfnət büründü.

Deyirlər, bunun qarşısını almaq üçün bütün mis boruları plastik borularla əvəz edəcəklər. Amma heç plastik borular da ziyansız deyil axı...

Qənaətcil pəncərələr

Tutaq ki, adam kondisionerə pul xərcləmək istəmir, ona görə evində infraqırmızı və ultrabənövşəyi işığı əks etdirən, amma görünən işığı buraxan, enerjini qoruyan pəncərələr quraşdırıb.

Burada pis nə var ki? İş bundadır ki, belə pəncərələr bir qədər çökək olur, evə düşən işığı əks etdirməklə bahəm, işıq şüalarını yığaraq qarşısındakı obyektə tuşlayır, lap böyüdücü şüşə kimi. Əgər qarşidakı evin divarı vinil saydinqdəndirsə (saydin - populyar fasad örtüyü), o zaman ağızdakı iris kimi günəşin qabağında əriyəcək. Minnesota da bir ailə dəfələrlə evin üzlüyünü dəyişib. Sonra məlum olub ki, daha 25 ailə eyni problemlə üzləşib. Həqiqət ortaya çıxanda isə bu dəfə iki iri şirkət davaya başlayıb: enerjiqoruyan pəncərələri və saydinqi istehsal edən şirkətlər.

O qədər inkişaf etdilər ki...

QAR

DƏNƏCİKLƏRİ

Yeni il axşamı sənin şam ağacın necə
görünəcək? Evi necə bəzəmək
fikrindəsən, dostum? Bir-iki yaxşı
ideyaya ehtiyacın varmı? Məsələn, 10
dəqiqəyə qar dənəcikləri düzəltmək,
zənnimcə, pis olmaz. Əgər
bəyəndinsə, haydi, başlayaq.

**1. Böyük qar dənəsi üçün
A4 formatlı kağız götür
(yəni adı, ağ, yazı üçün
kağız, 210x297 mm).**

**A4 kağızını yarıya bölgə.
Hər hissəni də qısa
tərəfinin üstündə
kvadrat kimi kəs
(artıq qalan kağızdan
balaca qar dənəcikləri
düzəltmək olar).**

**2. Bu
cür
qatla:**

**3. «Qulaqlarını»
kəs - bu, qar
dənəsinin ləçəkləri
olacaq.**

**4. Hər ləçeyin
ortasında dək
iki kəsik qoy.**

5. Çevir.

**6. Ortadakı kəsiyi
mərkəzə doğru
qatlayın və bərkit.**

**7. Hər ləçeyin
ortasındaki kəsiyi
eyni qaydada qatla.
Bir detal hazırlıdır. O
biri detali da eyni
qaydada hazırla.**

**8. Sonra bu detalları
qabarıq tərəfi bayır
olmaqla ortalarından
xaçvari yapışdır (bu
zaman kənardan
baxanda ləçəklərin sayı
4 yox, 8 olacaq).
Bu da nəticəsi.**

AQATA KRISTİ KİMİ

«Mənim yaxşı həyatım və mənə verilən bütün sevgi üçün çox sağ ol, Tanrım». Bu sözləri dünyanın ən məşhur detektiv yazıçısı Aqata Kristi 1965-ci ildə bitirdiyi avtobioqrafiyasının sonunda yazıb. Güman edirəm ki, bu qeyri-adi xanımın həyatı və yaradıcılığı barədə az-çox məlumatın var. Mən isə sənə onun bəzi maraqlı fikirlərini çatdırmaq istəyirəm.

«Qırmızı papaq»dan Boz Canavarı çıxarıın – indi isə deyin, məgər o nağıl hansısa usağın xoşuna gələr? Həyatda mövcud olan hər bir şeyle yanaşı, bir balaca qorxuya da ehtiyacınız var.

Bizim çoxumuz sənətkarıq. Bacardığımızı edir və bundan zövq alırıq. Sonra isə onu yaxşı qiymətə satmaq istəyirik. Belədirse, ona tələb olunan forma və ölçünü verməyimiz gərəkdir. Dülgər metryarım hündürlüyü olan stulu niyə düzəltməlidir ki? Axı onda kimsə oturmayacaq.

Mənim həyatı olduğu kimi qəbul etmək və isteriyaya düşməmək kimi bacarığım var. Üstəlik, istənilən vaxt və istənilən yerde yatmaq kimi faydalı bacarığım da var.

Əgər yeni doğulmuş körpəyə hədiyyə etmək imkanım olsa idi, mən yalnız bir şeyi seçərdim: yaxşı xasiyyət.

Uşaqlıqda sevdiklərimin hamısını sonra bütün həyatım boyu da sevmişəm, məsələn, evcik oyunu.

Cox vaxt uşaq otağında divardan asılmış tərifnamə yadıma düşür. Onun üstündə yazılmışdı: «Qatar sürə bilmirsənsə, ocaqcı ol».

Ən gözəl incəsənət əsərləri ni uyğun olmayan vaxtda eşidib-görməkdən böyük səhv yoxdur. Bir coxları üçün Şekspir onu məktəbdə öyrəndikləri üçün dəyərini itirib.

Oxularım məktublarında xahiş edirlər ki, miss Marpl ilə Erkül Puaronu görüşdürüm. Niyə? Əminəm ki, bu onların xoşuna gəlməzdii. Erkül Puaro xüdpəsənddir, bir xanımın ona sənət öyrətməsinə dəzə bilməz.

Daim özünüzə deyin: sizi dinləmək insanları yorur. Axı, doğrudan da, niyə onları öz həyatları deyil, sizin həyatınız maraqlanmalıdır ki?

Müharibə heç bir problemi həll etmir, qələbənin təsiri isə eynilə məglubiyyət kimi dağıcıdır.

Xoşbəxt insanların hekayəsi olmur – deyəsən, belə deyirlər?

Heykəltəras hörümçək

Hörümçəkdən də heykəltəras olar? Olsalırsa, ona toxucu deyərlər, bəlkə. Yəni ən azından, tor hörür. Hə, dostum, sən elə bilirsən, təbiət sadədir?

Amazon cəngəlliklərində bir hörümçək yaşayır. O özünün tam su-rətini yarada bilir. Onu yenicə aşkarlayan alimlər hesab edirlər ki, bu hörümçək ovunu aldatmaq üçün belə edir. Axı yaratdığı «heykəl» özündən qat-qat böyük olur.

Heykəltəras hörümçəkləri Cyclosa ailəsinə aid ediblər. Bu hörümçəklər tikib-qurmaqdə ad çıxarıblar.

Yeni növdən olanlar isə özlərinin tam oxşarlarını yarada bilirlər.

Alimlər deyirlər ki, cəngəllikdə hərəkət edərkən hörümçək torunun üstündə təxminən 2,5 sm böyüklükdə ölü hörümçək görüb'lər. Birdən bu ölü hörümçək hərəkət etməyə başlayıb.

Yaxından baxanda məlum olub ki, o, elə doğrudan da cansızdır. Maraqlısı isə o idi ki, həmin o cansız iri hörümçəyi bir az aralıda oturan başqa bir balaca hörümçək hərəkətə gətirirdi. O, sənki marionetka teatrındaymış kimi ipləri tərpədərək özünün cansız surətinin ayaqlarını hərəkət etdirirdi. Alimlər əvvəllər belə bir halla rastlaşmadıqlarını bildiriblər.

Görüsən də, dostum, bu bizim İncəhörümün qohumları necə ağıllıdırlar. Bir azdan ev tikməyə başlasalar, heç təəccüblənmərəm.

YADPLANETLİ

MEDUSA

Lap qədimlərdə, hələ Yer üzündə dinozavrlar ilk addımlarını atanda, ilk köpəkbalıqları suları eninə-uzununa ölçəndə bu varlıqlar dəniz və okeanları zəbt eləmişdilər. Onlar bizim planetin ən qədim sakinlərindəndir. Hətta 500-700 milyon il əvvəl yaşadıqları deyilir. Kim bilir, bəlkə də, başqa planetdən buraya düşüblər.

Çünki görünüşləri, forma və rəngləri çox qeyri-adidir. Onların bədəni hərdən çətirə, yaxud zəngə, ya da kürəyə bənzəyir. Amma çoxunu «uçan boşqab»a oxşadanlar da var.

Bu varlıqları yunan mifologiyasındaki ilansaçılı qorxunc Meduza Qorqonanın şərəfinə adlandıırlar.

Meduzaların 2000 müxtəlif növü var. Bəziləri şirin suda yaşayır, bəziləri isə dəniz və okeanlarda.

Onların quruluşu da heyrətamızdır: 95% su, 3-4% duz, 1-2% zülal. Nə ürəkləri, nə gözləri, nə qan dövranı, nə qəlsəmələri var...

Meduzaların əksəriyyəti üç hissədən ibarətdir: jeleyəbənzər bədən, ovu tutan uzun «ayaqlar» və onu yeyən ağız.

Yeri gəlmışkən, meduzalar yalnız suda öz formalarını saxlaya bilir, quruya çıxarılan kimi isə yasti, yırgalanan damlaya dönür.

Meduza qoxubilir,
qaranlığı
ışıqdan
ayırır.

Onlar plankton,
balıq kürüsü,
xırda
xərcənglərlə
dolanır. Sapa
bənzəyən
ayaqları ilə ovu
cəlb edir, sonra
isə tutub ağıza
ötürürlər.

«Gümbəzinin» qırağındağı xüsusi bölmələrin hesabına meduza suda özünü tarazlayır. Ona üzməyə sualtı cərəyanlar kömək edir. Axına qarşı isə meduza reaktiv üsulla, yəni gümbəzinin içindəki suyu itələməklə üzür.

Əslində isə meduza – ən gözəl dəniz heyvanlarından biridir.

Onların balacası da var, «gümbəz»inin diametri 2,5 metrə çatanı da. Ən çox rast gəlinən nəlbəki boyda olanlardır.

Ən böyük meduza «şir başı» adlanır. O, Arktika dənizində yaşayır. Bədəni 2,5, ayaqlarının uzunluğu isə 37 metrdir. Demək olar ki, bir futbol meydanının yarısı.

Meduzalar müxtəlif dərinliklərdə yaşayır. Bəzisi üzdə, bəzisi isə 10 min metr dərinlikdə.

Bəzi meduzalar adamı «çalır». Onların ayaqlarında xüsusi maddə var ki, adamın, elə digər canlıların da dərisini yandırır. Bəzən belə meduzanı əzmək kara gəlmir – o, minlərlə xırda meduzaya bölünür və adamı «çalmağa» davam edir.

İnsan üçün ən qorxulu kubomeduza dəniz arısıdır (Chironex fleckeri). O, Avstraliya sularında yaşayır. Hər il onun zəhərindən azı 65 nəfər həyatını itirir. Kubomeduza dişləyəndən 3 dəqiqə sonra insan ölürlər.

Amma buna baxmayaraq meduzaların əksəriyyəti təhlükəsizdir.

Meduza ağciyəri, qəlsəmələri, ümumiyyətlə nəfəs orqanları olmadığı üçün bütün bədəni ilə nəfəs alır. Bədəninin qılaflı çox nazikdir, ona görə də oksigen asanlıqda «dərisindən» içəri keçir.

Bütün ~~dünya~~ ~~dünya~~ BİR PARKDA

Təbiət ən gözəl rəssamdır. İnsan daim ona müdaxilə edir. Bəzən dağıdır, bəzən də çox gözəl məkanlar yaradır. Sənə dünyanın ən maraqlı parklarını göstərmək istəyirəm, dostum.

Mini Siam parkı, Tailand. Bu parkı belə də adlandırmaq olar – «bütün dünya bir parkda». Pataya yaxınlığında parkda dünyada olan bütün məşhur tikililərin miniatür formalarını görmək olar. Eyfel qülləsi, Tauer qülləsi, Biq-Ben, Xeops ehramı kimi 100 abidənin 1/25 nisbətdə oxşarını seyr etmək çox xoşdur, çünkü keyfiyyətli və gözəl düzəldilib.

200 Budda parkı, Laos. Bu parkı Laosun dini liderlərindən biri olan Bunlia Sulitat bu yaxınlarda salıb. Duzdür, o yarımcıq qalıb, çünkü Sulitat nəhayətdə ağlını itirib, amma parkda Buddanın 200 maraqlı heykəlini toplaya bilib. Burada ilan, tərriklər, hind və buddist mifologiyasının qəhrəmanlarının heykəlləri də var. Onlardan bəzilərinin hündürlüyü 20 metr, bəziləri isə 5 yaşlı uşaq boydadır. Parkda xırda göllər, gözəl kollar, həmçinin Sulitatın mumiyalanmış cəsədi olan şüşə mavzoleyi var.

Kosmik düşüncələr parkı, Şotlandiya. Onun yaradıcıları, ər-arvad Çarlz Cenks və Meggi Çesvikin fikrincə, bu, oraya gələnlərdə Kainat və insanın oradakı yeri barədə dolğun təəssürat yaratmalıdır. Orada adı yaşıl kola, yaxud rahat cığır a rast gəlməzsən. Əvəzində futuristik obyektlər var. Hətta «qara dəliyə», yaxud «Kleyn» butulkasına da düşə bilərsən.

Günahkarlar parkı, Tailand. Psixikası möhkəm olmayanlara bura ya gəlmək məsləhət görülmür. Çünkü o, bir növ cəhənnəmin əksidir: öldürülən, işgəncə verilən adamların heykəlləri ilə doludur. Həmçinin parkda psixodelik mahni və qəribə, qorxuducu hayqırıtlar səsləndirilir. Yaxşı ki, tay dilindədir, turistlərin çoxu anlamır.

Fransisk Alvorado parkı, Kosta-Rika. Bu parkda canlı sərv ağaclarından düzəldilmiş fil, meymun və s. heyvanlara rast gələ bilərsən. Amma ən məraqlı bitkilərdən düzəldilmiş labirintdir.

Şahmat parkı, Yaponiya. Osa-kada stolüstü oyunlara həsr olunmuş park var. Yollar, stollar və digər obyektlər şahmat stilində quraşdırılıb. Burada şahmat, nərd, qo, dama oynamamaq da mümkündür.

Kökenhof çiçəklər parkı, Hollanda. Bu, zanbaqları ilə məşhur parkdır. 32 hektar ərazidə 100 növ zanbaq bitir. Əlbəttə, başqa güller də var: yasəmən, səhləb, qızılıgül, suzanbağı. Yazda parka 800 minədək turist gəlir. Çünkü zanbaqlar çox şıltaq olduğundan park yalnız mart-may aylarında açıq olur. Hər il apreldə burada Gül parاد keçirilir. Güllərdən hazırlanmış nəhəng heykəllər nümayiş olunur.

Uşaqlar həmişə ata-analarını təkrarlayırlar. Təbii, tam surət ola bilməz – çünki dövr də fərqli olur, təbiət də, mühit də. Amma elə vərdişlər var ki, onlara bir yerdə yiyələnmək mümkündür. Haydi, valideynlərini də çağır, başlayaq.

«Yox» deməyi bacarmaq. Məktəbdən dönəndə tanımadiğin bir adamin sənə bilinməyən bir istiqamətə getməyi təklif etməsinə, daim səndən nəyisə alan, amma yadına salmasan, qaytarmayan sinif yoldaşına «yox» deməyi bilməlisən. Çünkü nəzakətin sərhədi sənin həyatına, özünə hörmətinə, öz vaxtını dəyərləndirmənə təhlükə yaranan anadəkdir.

Nəzakəti olmaq.
«Təşəkkür edirəm»,
«Buyurun»,
«Axşamınız xeyir» sözləri hələ kimsəyə ziyan gətirməyib.
Nəzakət tanımadiğiniz adamlarla münasibəti sadələşdirir, istənilən söhbəti bəzəyir, ilk baxışdan açılmayacaq qapıları açır.

Gigiyena. Uşaq yaşlarından valideyn övladına təmiz olmağı öyrətməlidir: küçədən gələn kimi əlləri yumaq, gündə iki dəfə dişləri təmizləmək, dırnaqları müntəzəm tutmaq, duş almaq, gigiyena vasitələrindən istifadə və s. Təmizkar adamlar hamiya daha xoş gəlir.

Təhlükəsizlik qaydalarına riayət etmək. Həyat üçün gərəkli qaydaları avtomatizm halına gətirmək lazımdır. Əgər ata-anan sənə bir qaydanı əlli dəfə, yüz dəfə başa salırlarsa, incimə, onlar səni axmaq yerinə qoymurlar, sadəcə, yol keçəndə işıqfora baxmaq, maşın yolunda oynamamaq, elektrik avadanlıqlarıyla rəftar edərkən diqqətli olmaq və s. kimi qaydaları əzbər bilməyini, onlara riayət etməyini istəyirlər. Axi sən onlar üçün çox dəyərlisən!

Əşyaları yerinə qoymaq. Oynadıqdan sonra oyuncaları yerinə yiğməq, dərsdən gələn kimi paltarları təmizləyib şafka asmaq, tapşırıqları hazırladıqdan sonra çantanı yiğməq vərdişi gələcəkdə daha səliqəli olmağa imkan yaradır.

Üzr istəmək. Hər bir xırda səhvə görə uşağı utanmağa məcbur etmək yaxşı deyil. Ancaq kiminsə təsadüfən ayağını tapdalasan, yaxud itələsən, incitsən, «üzr istəyirəm», «bağışlayın» kəlmələrini işlətməmək ayıbdır. Bunu uşaq birinci elə atasından görməlidir. Valideyn uşağından üzr istəməklə onda səhv'lərinə başqa cür yanaşmağa, təriyəli olmağa vərdiş yaradır. Yəni üzr istəmək eyib deyil, əksinə, münasibətləri düzəltmək, həmçinin ədalətsiz davrandığını bildiyin halda qəlbinin sıxıntısından qurtarmaq üçün vasitədir.

Oxumaq. Kitab oxuyan adam heç vaxt darixmaz. Ədəbiyyat həm dünyagörüşünü genişləndirir, həm də savadlanmağa yardım edir. Ona görə əlinə kitabı nə qədər tez alsan, həyatın bir o qədər maraqlı və zəngin keçəcək.

Hisslərini ifadə etmək. Stress halında böyükler də, kiçiklər də özləri ilə nə baş verdiyini anlamalıdırıllar. Evdə böyüklerlə uşaqlar arasında narazılıq, dava olarsa, valideynlər bunu övladları ilə müzakirə etməlidirlər. İnciklik, narahatlıq, qorxu hissini dilinə gətirməsən, növbəti narazılıq daha böyük davaya çevrilə bilər. Odur ki, hisslərin barədə danışmağı öyrənməlisən.

Sual vermək. Uşaqların bir «Niyə?» vaxtı olur, yəni 3-5 yaşlarında gördükleri hər bir şey barədə sual verməkdən yorulmurlar. Həmin vaxt onların suallarını cavablamamaq, başından eləmək getdikcə onlarda ətraf mühitə qarşı laqeydlik yaradar. Necə deyərlər, bilməmək eyib deyil, soruşub öyrənməmək eyibdir.

23

Başqasının halına yanmaq. Xəstə pişik balasına kömək eləmək, tənha qonşu nənəyə ərzəq almaq kimi hərəkətlər uşaqlara dünyada yeganə olmadığı fikrini aşılıyar. Başqalarının ağır həyatı, ağrı-acısı barədə düzgün və açıq söhbət uşağa özünü başqasının yerinə qoymağa, həyatı daha yaxşı dərk etməyə imkan verər, şəfqətin necə vacib və lazımlı bir xüsusiyyət olduğunu öyrədər.

Düzgün qidalanmaq. Uşaqlar qida vərdişlərini valideynlərindən öyrənlərlər. Ona görə də övladlarının sağlam böyümələrini istəyən ata-analar özləri doğru qidalanmalıdır. Əgər evdə böyükler yarımfabrikatlara, fast-fuda, şirniyyata üstünlük verirlərsə, onların uşaqlarının tərəvəz və ya balıq yemək həvəslərinin çox olacağı inandırıcı deyil.

NƏLƏR OLUR

Avstraliya dağlarında əvvəllər heç yanda görünməyən nəhəng çəhrayı ilbizlər peyda olub. Əvvəllər belə bir heyvani yalnız cizgi filmində görmək mümkünündü. Yeni Cənubi Uelsdəki milli parkın işçiləri deyirlər ki, bu qaranlıqda işiq saçan çəhrayı varlıqların orada necə peyda olmalarından xəbərləri yoxdur.

«Onlar çox parlaqdırlar, həddən artıq, təsəvvürəgəlməz dərəcədə parlaq, - milli parkın meşəbəyisi Maykl Merfi ABC telekanalına deyib. – Bir səhər gəldik gördük ki, parkda yüzlərlə belə çəhrayı, nəhəng ilbiz var».

Kaputar dağında tapılan ilbizlərin uzunluğu 20 sm-ə çatır. Onların rənginin və ölçüsünün niyə belə olması, ümumiyyətlə haradan gəlmələri isə hələlik sirdir.

Həmişə hər yana gecikən insanı kim sevər? Kimin üçünsə bu pis vərdişdir, amma bir adam var ki, bu, onda xəstəlikdir, yəni əqli pozuntu. 57 yaşlı Cim Danbar heç nəyi vaxtında edə bilmir, həmişə gecikir, dostları və qohumları onun bu halına artıq öyrəşiblər, həkimlər isə bu yaxınlarda ona diaqnoz qoydular: sağalmaz gecikmə meyli. Şotlandiyanın Forfar şəhərinin sakini ətrafindakıları inandırmağa çalışırdı ki, nəyi isə vaxtında etməyi sadəcə bacarmır. Onlar isə bunu bəhanə sayırdılar. Uşaqlıqdan dərsə, futbol oyunlarına, bayramlara gecikən Cim böyüdükdən sonra bu xasiyyəti səbəbindən bir neçə yaxşı iş yerini itirməli oldu. Tanış olduğu qızlar da onu atırdılar: daim görüşə gecikən sevgilidən bezirdilər. Onun vaxtı özünəməxsus qavraması dostları ilə münasibətlərini korladı.

Bu yaxınlarda Cim yerli kinoteatra getməyi qərara aldı, ancaq gecikməmək üçün evdən seansa 11 saat qalmış çıxdı. Amma bu da kömək etmədi: Danbar filmə seans başlayandan 20 dəqiqə sonra çatdı. Bundan bezən kişi həkimə getdi (təbii ki, onun da qəbuluna yarım saat gecikdi). Həkim Danbarda əqli pozuntu aşkar etdi. Bu pozuntu diqqət çatışmazlığı və hiperaktivliyə bənzəyir. Bu səbəblə Cim Danbar hansıa hərəkəti yerinə yetirmək üçün lazımlı vaxtı düzgün hesablaya bilmir. Hələlik onun dərdinə çarə tapılmayıb.

DÜNYADA

Məşhur amerikalı entomoloq Derek Morli qarışqaların xeyli maraqlı adətlərini müşahidə edib. Məsələn, qarışqa yuxudan oyananda ayaqlarının altısını da açıb uzadır, sanki gərnəşir, sonra da çənəsini açır, elə bil əsnəyir. Bu, qarışqaların yeganə maraqlı xüsusiyyəti deyil. Bir yuvada eyni növdən olan qarışqaların bəziləri tənbəl və axmaq, bəziləri isə ağıllı və işgüzar olur.

Əgər işlək qarışqa hansısa səbəbdən yuvanı tərk edərsə, onda digərləri acından ölürlər. Hesab edildirdi ki, müxtəlif yuvalardan olan qarışqalar öz aralarında həmişə müharibə edirlər. Sonra məlum oldu ki, bir-biri ilə arası olmayan koloniyaların gənc qarışqalarını bir yerdə yaşamağa məcbur eləsən, çox mehriban olurlar.

Avstraliyadakı Darwin şəhəri müasir memarlığı ilə fərqlənir və Şimal ərazinin paytaxtı hesab olunur. Baharda bu şəhərdə çox qəribə bir iş baş verir. Yaz gələn kimi burada göydən quş «yağır». Yüzlərlə lori tutuquşusu özlərini sərxoş kimi aparır və ağaclarдан yerə yixilirlər. Bu parlaq rəngli gözəl, xırda tutuquşuları Darwin sakinləri elə yerdəncə toplayaraq evlərinə aparırlar. Həmin tutuquşuların baxışları tutqun olur, işığa ağrılı reaksiya verirlər və demək olar ki, ayağa qalxmırlar.

Bunun səbəbi barədə veterinarların bir neçə variantı var – zəhərlənmə, naməlum virus və s. Ən ağlabatan səbəb kimi isə onların sevimli qidaları göstərilir. Lori tutuquşuları gül nektarı və tozcuqlarla qidalanırlar. Onların tərkibində spirit olduğundan tutuquşuların bundan sərxoş olduğu deyilir. Xeyirxah şəhər sakinləri olmasalar, yəqin ki, lori lərin nəslə kəsilərdi. Onlara təzə meyvə və sıyıq yedirərək qulluq edirlər.

Uzağı pis görən adamlar adətən gözlərini qayırlar ki, uzaqdakı əşyanı yaxşı seçə bilsinlər. İndi həkimlər aşkar ediblər ki, əslində gözü qiymaq elə eynəyin vəzifəsini yerinə yetirir, yəni doğrudan da uzaqdakı əşyanı daha yaxşı görməyə imkan verir. Hər şey belə baş verir: işıq bəbəyə düşür, sonra isə onu gözün torunda toplayan büllurdan keçir. Məhz orada, göz torunda, hüceyrələr işığı siqnalı çevirir beyinə göndərir. Beyin o siqnalları analiz edir və biz nəyişə görürük. Əgər hansısa səbəbdən büllur bərkiyirsə (yaşlılıq, irsi meyl), o zaman dəqiq görmə xüsusiyyətini itirir.

Bunun qarşısını almaq üçünsə beyin özü müstəqil olaraq belə bir fənd yaradıb - insan nəyişə pis görəndə avtomatik olaraq gözünü qayırtır. Göz qayırlanda onun əzələləri sayəsində gözün forması dəyişir, daha düzgün olur və işığın göz torunda toplanmasına yardım edir. Eynəklərin linzasi da məhz belə prinsiplə işləyir.

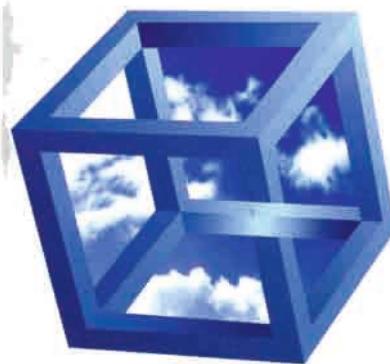
COX OXUŞAN-

COX İ-

STANISLAV LEM

MÜASIR DÜNYA RƏSİTİYATI

Seçilmiş əsərləri

Stanislav Lem Seçilmiş əsərləri

“Əllərimlə pulta söykənib, hələ də pırtlaşış tükərəyi yanmış sıfətimdə alovu hiss eləyərək, qıç olmuş halda ağızımı açaraq ionlaşmaya xas olan, his qoxulu havanı udurdum. Start anında instinctiv olaraq gözlərimi yumsam da, alov, hər halda gözlərimi kor eləmişdi”.

“Solaris” yazılanda nanotexnologiyalar təzə-təzə öyrənilməyə başlamışdı. Polşalı fantastın əsərləri, əminəm ki, diqqətini cəlb edəcək.

SOMERSET MOEM

MÜASIR DÜNYA RƏSİTİYATI

Seçilmiş əsərləri

Somerset Moem Seçilmiş əsərləri

“Tüksüz Meksikalı kifayət qədər hündür və bu boyla müqayisədə arıq idi. Amma hiss olunurdu ki, fiziki cəhətdən güclü adamdır. Onda tük deyilən şeydən əsər-əlamət yox idi. Sarımtıl dərisi lap qadın dərisi kimi hamar idi. Nə qaşı, nə kirpiyi var idi...”

Görəsən, belə maraqsız görkəmi olan bu adam Moemin diqqətini nə ilə çəkib?

ANDREY PLATONOV

MÜASIR DÜNYA RƏSİTİYATI

Seçilmiş əsərləri

Andrey Platonov Seçilmiş əsərləri

“Nastya stuldan düşdü, salfetə bükülmüş piroqu çarpayıya aparıb, yastiğın altına qoydu. Ananın yadına düşdü ki, 1 May üçün bişirəndə Semyon Yevseyeviç gələnədək soyumasın deyə o da piroqu yastiğın altına qoymuşdu”. Bəzi yaşlılar sovet dövrü haqqında nostalji ilə, bəziləri qəzəblə danışırlar. Bəs əslində necə idi? Sovet vaxtı sıxışdırılan, mənəvi təzyiqlər edilən Platonovun əsərlərində bunun cavabı tam başqdır.

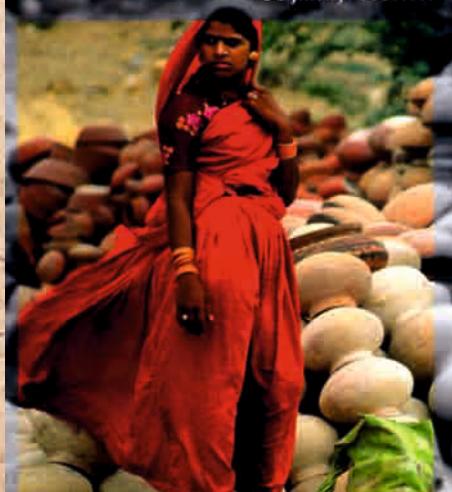
Rabindranat Taqor

Seçilmiş əsərləri

"Bir dəfə qiymətli kağızların çox hissəsi oda qurban veriləndən sonra sənniasi dedi: "Sabah xalis qızıl alacaqsınız". Həmin gecə ər-arvad səhərə kimi yata bilmədilər. Onlar xeyallarında qızıldan saray tikirdilər. Bəzən fikirləri düz gəlmirdi, mübahisə edirdilər, ancaq hədsiz sevincləri mübahisənin çox uzanmasına imkan vermirdi". Hind həyat tərzinin bu balaca əksində nələr-nələr var... Daha dolğununu isə hind və benqal ədəbiyyatının, musiqisinin formallaşmasında, hind ictimai şürünün inkişafında əhəmiyyətli rol oynayan Rabindranat Taqorun seçilmiş əsərlərində tapacaqsan.

Rabindranat Taqor

Seçilmiş əsərləri

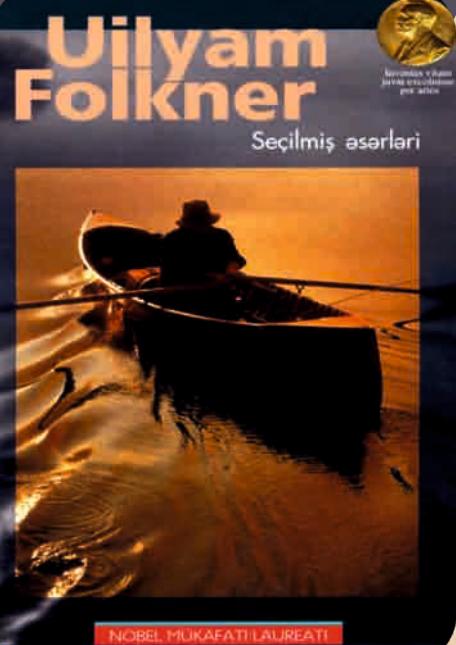

NOBEL MÜKAFATİ LAUREATI

Uilyam Folkner

Seçilmiş əsərləri

Böyük Amerika yazıçısı Uilyam Folkner o yazıçılar sırasına daxildir ki, onların əsərləri dərhal deyil, tədricən, illər ötdükcə mənimsənilir, qavranılır. Onun personajları özünəməxsus bir həyat yaşayırlar. Onlar bir əsərdən o birinə köçür, bəzən ikiləşir, bəzən də, əksinə, bir şəxsdə birləşirlər.

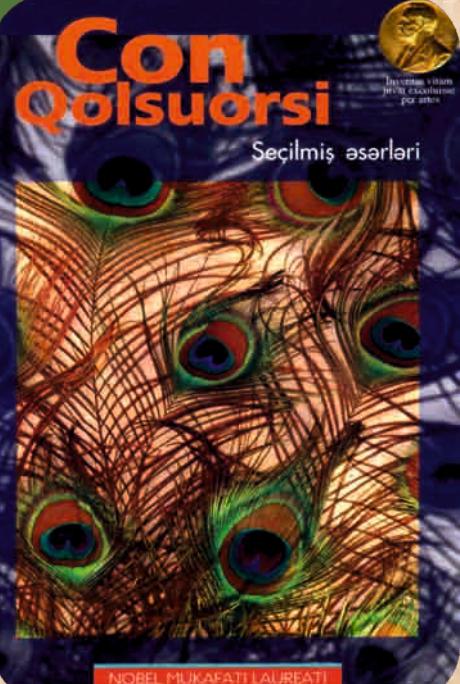

NOBEL MÜKAFATİ LAUREATI

Con Qolsuorsı

Seçilmiş əsərləri

"Xanımlar və cənablar, mən yazılı deyiləm. İnanın, mən adı klounam və altıncı duyu ilə balanslaşdıranda hiss edirəm ki, dələduz..." Yox, dostum, elə bilmə ki, bu, Qolsuorsının özü haqqında yazdığıdır. Bəs kimdir? Oxu, biləcəksən.

NOBEL MÜKAFATİ LAUREATI

Herman Melvil

"Mobi-Dik"

Amerikalı yazıçı Herman Melvili Azərbaycanda çox az adam tanışa da, Mobi-Dik barədə eşitməyən olmaz. Bəs bu Mobi-Dik nədir? – Şərin simvoludur-mu, şeytanın təcəssümüdürmü, yoxsa adı balina obrazıdır? O necədir, onun məqsədi nədir? Cavabını əsəri oxumaqla tapacaqsan, çünki yazıçı bu missiyani məhz oxucusunun üzərinə qoyur.

Herman Melvil

MÖBI-DİK

NOBEL MÜKAFATİ LAUREATI

məntiqi

**2. Acqarına
neçə
yumurta
yemək olar?**

**5. Səni anbara
göndəriblər. Anbar sahibi
sənə bir oyun təklif edir.
Qarşında 3 yeşik var.
Üzərlərindəki kağızlara
yazılıb: «alma», «armud»,
«alma və armud». Bu
kağızlar isə qarşıq düşüb,
yəni onların üzərində
yazılanlarla yeşikdəkilər
eyni deyil. Bir yeşik
seçməlisən. Anbar sahibi
onun içindən bir meyvə
seçib əlində tutacaq.
Amma əgər onun meyvəni
götürdüyü yeşikdəki
meyvənin nə olduğunu
doğru deməsən, onu sənə
verməyəcək. Necə edərsən
ki, alma və armudların
hansı yeşikdə olduğunu
düzgün tapasan?**

**1. Təsəvvür elə ki, əlində
dördbucaqlı ələk var.
Ölçüləri belədir: eni 9 sm,
uzunu 14 sm, hündürlüyü 7
sm. Onun içindəki suyun
həcmi nə qədər olar?**

**3. Samın anasının üç oğlu var. Ana uşaqlarını çox sevir və
istəyir ki, hamısına eyni qaydada nəvaziş göstərsin. Ona
görə qablarının da üstünə adlarını yazıb: Pim, Pam və ...
Üçüncü uşağın adı nədir?**

**4. Adam xəstəxanada yatır. Amma onun heç bir xəstəliyi
yoxdur. Onu xəstəxanadan əllərində çıxardılar. O kimdir?**

Ötən sayımızdakı (5(45)) məntiqi sualların cavabları:

1. Bu məsələnin cavabını, yəqin, belə hesablamışan:
künlərdəki pişiklər 4-dür, hərəsinin qarşısında 3 pişik
varsə, deməli, 12 edər, hər birinin quyrugunda bir pişik
varsə, $4+12=16$, cəmi 32 pişik edər. Əslində isə otaqda
cəmi dörd pişik var. Məsələnin şərtini bir də oxu.

2. Söhbət şamdan gedir.

3. Elə bir şey var ki, içi boşdur və sən o boşluğu
görürsən. Bu, dəlikdir.

4. 3 ədədi bir-birinə vurarkən 36 alınması üçün 8
kombinasiya var: $3*3*4$, $1*1*36$, $12*3*1$, $2*2*9$, $6*3*2$, $6*6*1$,
 $9*4*1$, $18*2*1$. Şərtdə bir ipucu var ki, uşaqların yaşlarının
cəmi evin nömrəsinə bərabərdir. Ancaq mövcud iki
kombinasiyada rəqəmlərin cəmi 13 edir ($6+6+1$ və $2+2+9$).
Sonuncu ipucu birinci variantı silir, ona görə demək olar ki,
uşaqların yaşları 2, 2 və 9-dur.

5. Avtobusun giriş
qapıları avtobusun o
biri üzündədir, bundan
çixış edərək demək olar
ki, avtobus bizə
nəzərən sola gedir.

Gülər soruşur:

- Ana, atamın valideynləri var?
- Əlbəttə, var!
- Yadindan çıxıb?
- Səməd baba, Sitarə nənə.
- Bəs onda onlar öz uşaqlarını bizə niyə veriblər?

Qadın kompüter arxasında oturan ərinə yaxınlaşır:

- Nə olar, qoy bir az da mən oynamım!
- İnsafın olsun, əzizim, mən heç sən döşəməni yuyanda gəlib əlindəki əşkini istəyirəm?

- Santa-Klaus sifariş eləmişdiniz?
- Ay kişi, nə Santa-Klaus! Yanvarın ikisidir e!
- Neyləyim e, marallarım tixacda qalmışdı...
- Ana, ana! Yolka yanır!
- Oğlum, yanır, parıldayır.
- Ana! Ana! Pərdələr parıldayır!

Qədim ingilis qəsrində gecə. Qonaq qaranlıq dəhlizdə o yan-bu yana qaçır. Qarşısına bir ruh çıxır. Ruh qəmli səslə deyir:

- Mən burada artıq dörd yüz ildir ki, yaşayıram
- Ay, nə yaxşı! Onda, yəqin, tualetin yerini bilirsiniz?

Bir kişi səhra ilə gedir. Qarşısına bədəvi çıxır, ondan soruşur:

- Deməzsiniz, ayaqyolu haradadır?
- Bu gün neçənci gündür?
- Bazar ertəsi.
- Düz gedin, şənbə günü sağa dönərsiz.

Birlikdə Gülək

- Saxta Baba, hədiyyə üçün çox sağ ol!
- Dəyməz, bala!
- Əlbəttə, mən də elə düşünürəm, amma anam dedi ki, belə deyim.

- Əzizim, Yeni ildə sənə nə hədiyyə edim?
- Mmm... hələ bilmirəm.
- Yaxşı, onda bir il də fikirləş.

Yaponiyada son vaxtlar qeyri-adı bir idman növü dəbə düşüb. Hərbi müdafiə akademiyasının kursantları komandalara bölünüb bir taxta dirək üstündə savaşırlar.

Oyunçular 2,5 dəqiqə ərzində rəqib komandanın taxta dirəyini əyməyə, yaxud da yixmağa çalışırlar. Müdafiə olunanlar üstündə «meymun» adlandırdıqları oyunçularının oturduğu dirəyi qorumalı, onu əyilməyə qoymamalıdırıllar. Qələbə üçün hücum edənlərə dirəyi ən azı 30 dərəcə bucaq altında əymək gərəkdir.

Deyilənə görə, bo-taoşı adlanan bu oyun 1954-1955-ci illərdə yaranıb. Oyunda hər biri 75 nəfərdən ibarət iki komanda iştirak edir.

Maraqlıdır ki, qaydalar rəqibə güc tətbiq etməyi qadağan eləmir. Bir sözlə, düşmən dirəyinin ələ keçirilməsi adicə məhəllə davasına çevrilə bilər. Amma yapon kadetlərinin müəllimləri hesab edirlər ki, bu oyun onların tələbələrinin əsl samuraya çevrilməsində əvəz olunmazdır.

BO-TAOŞI

Hədис

BİR OIS HEKAYƏSİ

Azərbaycan Respublikası Ədliyyə Nazirliyində qeydiyyatdan keçib.

Qeydiyyat nömrəsi: 2004

2006-ci ilin noyabrından ("Körpəm" adı ilə 2006-ci ilin martından) çıxır.

Təşkilati dəstək: Azərbaycan Respublikası Mədəniyyət və Turizm Nazirliyi F.Köçərli adına Respublika Uşaq Kitabxanası

Baş direktor və təsisçi:

Fizurə Quliyeva,
əməkdar mədəniyyət işçisi

Baş redaktor: Ülviiyə Gülməmmədova
Məktəblərlə iş: İlahə Quliyeva

Bədii tərtibat: Elşən Qurbanov

Yayım üzrə menecer: Rafet Quliyev

Möhkəm qar yağmışdı, çox soyuq idi. Yolla bir araba gedirdi. İçində aqil, bir qadın və qadının balaca oğlu vardı. Buludlar o qədər sıx idi ki, bir dənə olsun, günəş şüası keçirmirdi. Sazaq ülgüç kimi kəsirdi. Aqil hiss etdi ki, donmağa başlayır. Arabadakı digər sərnişinlərə fikir verdi: qadın artıq göyərmişdi, az qala huşunu itirəcəkdi, elə uşaq da. Kişi uşağı qucağına aldı, özünə sıxdı. Qadını isə arabadan itələyib yerə saldı. Atlara da bir-iki qırmanç çəkdi.

Qadın çəşib qalmışdı: belə də həyətsizlik olar? Onu itələyib arabadan saldı, üstəlik, uşagini da qaçırdı... Qadın qaçmağa, bağırmağa başladı. Yarım kilometr sonra arabanı haqladı. Arabaya çatanda artıq üzümürdü, əksinə, ona isti idi. Axı o qədər yolu qaçmışdı.

O zaman aqil arabanı dayandırdı, qadını arabaya mindirib dedi: «İndi hər şey qaydasındadır, bacı. Mən bunu eləməli idim, yoxsa siz ölərdiniz».

Üz qabığında: Kazımlı Sona

Müəlliflik hüququ "Göy qurşağı" na məxsusdur. Xüsusi icazə olmadan jurnalın surətini və yaxud elektron variantını çap etmək və yaymaq qanuna ziddir.

Ünvan: Bakı, AZ1022

S.Vurğun küçəsi - 88.

Tel: (+99412) 597 08 51,
(+99412) 597 08 79.

Jurnalımıza abunə olmaq istəyirsinizsə,
yuxarıdakı ünvana müraciət edə bilərsiniz.

goyqurshagi@mail.ru

halfbook@mail.ru

Tiraj 3000

YENİ
ESEN MÜBARAK!

www.facebook.com/cld.az

